

ἐκείνων τῶν λέγονται ταῦτα ἰδέαι ἤδ' ὄντων εἰ- A
 σὶ, καὶ οὐ μόνον εἰδράπτου καὶ βλάδου, ἀλλὰ καὶ σώ-
 ματος, καὶ ὁπτιπέδου, καὶ γραμμῆς, καὶ ἔστι δια-
 ταῦτα καὶ γραμμῆ: ἰδέαι: ἔστι ἡ καὶ καθότι
 αὐτὴ ἡδ' ἑαδ' ἔκαστε γραμμῆ, καὶ σωμά-
 τῶν, καὶ τῶν πνευμάτων ἰδέας: τὰ ἡ μέρη
 τῆ ὅλου καθότι τῆ φύσει, διαμερῆται εἰ εἴη
 καὶ ἡ γραμμῆ ἐκείνη ἡ καθότι ἡδ' γραμμῆ
 καὶ εἰ μὴ εἰς ἀπειρα, τίος εἰς πεπρασ- B
 μῆνα κατ' ἐκείνο, καὶ ἔσονται τὰ μέρη καθό-
 τερα τῆ ὅλου καθότι καθότι τῆσιν πᾶτων γραμμῆς.
 τὸ γὰρ διαμερῆται ἐκείνη, κινῶν τοὺς
 φιλοσοφοῦσιν. ὑπολείπει, μέγεθος γὰρ καὶ κίνησι
 παρ' ἡ τὸ μέγεθος διαμερῆται. τί ἡ τῶν λόγων
 τῶν εἰς πεπρασμῆνα διαμερῆται, καθότι σῆ-
 ται τὸ τοιοῦτον, εἰ αἰετὶ γὰρ διαμερῆται εἰς πε- C
 πρασμῆνα καὶ τὸν ἐκείνων λόγον, καὶ εἰ εἰς
 ἀπειρα, καὶ ἄλλον ὑπό μὴ καὶ κίνησι ἀπαι-
 λαῖσαι οὐ εἰς πεπρασμῆνα διαμερῆται, ἢ οὐ εἰς ἀ-
 φειρα, ὅσα καὶ κίνησι ὑπό τῆσιν ἀφειρα τῆσιν
 γραμμῆς ἐκείνης, καὶ τὰ μέρη πεπρασμέ-
 να ποιήσει, καθότι δὲ ἀπειρα. ἡδ' οὐ ἀπειρα
 αὐτ' ὁπτιπέδι, οὐτε σῆμα τῆσιν ἐστὶ περὶ ῥητόν
 ὅτι καθότι τῆ ἀπαιρα ἔστι ἰδέαι, ὁ λόγος μέγε-
 ται, ὅτι εἰ εἰεν, ἀπαιρα καὶ κίνησι ὡς μεγέθη δια-
 μερῆται τῆσιν ἀπαιρα καὶ τὸ ἔξ ἡν ἡδ' δὲ ἡδ' D
 αὐτογραμμῆ, αὐτοτελεῶν καὶ αὐτοτε-
 τελεῶν, καὶ ὅλων παρ' ὁπτιπέδου, καὶ ἀπαι-
 σῶμα. ἔστι ἡ εἰπέειν καὶ δῆλον, ὅτι ἐκείνοι ἰδέαι
 πνευμάτων, τὰς ἀτόμοις δὲ ἐκείνης κατεπε-
 ράζου, ὡς αὐτῆσιν αὐτογραμμῆσιν τῆσιν εἰς
 ἰδέαι, μὴ ἀπαιρα καὶ ζοῖον καὶ ταύτην δι-
 μερῆται, καὶ τὸ ἀπαιρα καὶ ἀκίνησι ἐκείνης ἀ-
 ναιρέσει, καὶ τῶν αὐτῶν δόξα, ἀλλ' ὡς ἀ- E
 διαμερῆται δὲ χεῖντο πολλὰ καὶ ἐκείνη
 τῶν καθότι γραμμῆ καὶ δια ταῦτ' ὁλο-
 δουται τὸ δέυτερον ὁπτιπέδι. τῆσιν, εἰ
 σώματα εἰσι τὰ σῆμα, ἡδ' ἡ σῆμα εἰδ' ὅν
 καθότι, τὰ ἡ μέρη τῆ ὅλου καθότι, ἀ-
 διαμερῆται αὐτῶν τὸ πῦρ καὶ λοιπὰ σῆμα,

conatur, sentit, & non hominis aut bovis
 solum, sed linea etiam, ac superficie, ac
 corporis erunt idæ, necesse est, cum li-
 neæ quædam sit idea, eam priorem reli-
 quis numero differentibus lineis existe-
 re, quæ nomen ac definitionem vniu-
 cam obtrinent, pro eo vt isti etiam, qui i-
 deas astruunt, non inficiantur. At enim
 partes toto priores existimantur, quocir-
 ca & hæc linea idea secabilis reputari de-
 bet, & si quidem non in partes infinitas,
 in numero certè finita diuidi necesse er-
 rit, quod nec isti negare in animum indu-
 cent. Priores igitur huiusce lineæ partes
 fuerint, quæ idea statuitur, quàm sit ipsa
 linea, cuius partes esse dicuntur. Enimue-
 ro diuidi eam posse cum sit linea, omnes
 consentiunt philosophi, cum quantitas om-
 nis sit secabilis. Erunt igitur huius li-
 neæ partes priores, quàm ipsa tota sit: at
 prima hæc linea, & non ex aliis enata, cum
 idea sit, dicitur. Mirari verò posset fortas-
 se quispiam, quid rationi huic authorita-
 tis ex eò accedat, si primam lineam, quæ
 idea dicitur reliquarum, in partes non in-
 finitas, sed finitas diuidi posse contendit.
 An quòd convenientius, multòque aptius
 hoc dici videtur, si in partes finitas quan-
 titatem secari concedatur? Protinus enim
 ex his partibus finitis magis appositi con-
 tinuam lineam architectari videbuntur.
 Nam is, qui in partes infinitas lineam di-
 uidi posse ad stipulabitur, eadē ratione ex
 infinitis etiam componi eandem affirma-
 bit. Principia autem finita rerum om-
 nium potius videntur constituenda, cum
 infinitorum neque scientia sit vlla, ne-
 que apta coagmentatio. Aut dicendum
 fortasse hoc modo est, hæc Aristotelis
 verba aduersus ideas instituta, quibus eas
 generatim refelleret, vt si quantitarum
 idæ sint, eas instar linearum diuidi posse,
 ita quæ ex his coalescunt figura, scilicet
 τὰ αὐτοτελεῶν καὶ αὐτοτελεῶν,
 nata ἐκ τῶν ἀπαιρα, & omnino fore
 vt superficies quælibet, corpûsque quod-
 cunque secari posse videatur. Plato autem
 insecabiles, & ἀπαιρα ponit ideas.
 Licet autem aliter etiam respondere, Pla-
 tonicis cum ideas harum rerum statuunt eos
 voluisse eois quòd nominant i-
 deas non secabiles, sed indiuiduas quantitates
 quasdam constituere, vt τῆσιν αὐτο-
 τελεῶν posita idea, necesse illi non esset
 & hanc admittere, quòd diuidi apta es-
 set, eoque factò immobilitas huius, καὶ τὸ
 ἀπαιρα, id est, patiendi carentia tol-
 leretur: quemadmodum de ideis omnibus
 sentiunt: quòque magis primam hanc
 lineam insecabilem representarent, hoc
 argumento vsos arbitrandum, & si hoc
 modo alterum argumentum intelligatur,
 non omnino pessimum videbitur. Ter-
 tium est, si corpora quædam sunt
 elementa: elementis verò prius nihil,
 partes autem toto priores, insecabilia
 sanè erunt elementa, vt ignis, & reliqua,

tonicos cum ideas harum rerum statuunt eos voluisse eois quòd nominant i-
 deas non secabiles, sed indiuiduas quantitates quasdam constituere, vt τῆσιν αὐτο-
 τελεῶν posita idea, necesse illi non esset & hanc admittere, quòd diuidi apta es-
 set, eoque factò immobilitas huius, καὶ τὸ ἀπαιρα, id est, patiendi carentia tol-
 leretur: quemadmodum de ideis omnibus sentiunt: quòque magis primam hanc
 lineam insecabilem representarent, hoc argumento vsos arbitrandum, & si hoc
 modo alterum argumentum intelligatur, non omnino pessimum videbitur. Ter-
 tium est, si corpora quædam sunt elementa: elementis verò prius nihil, partes
 autem toto priores, insecabilia sanè erunt elementa, vt ignis, & reliqua,